Hugo <de Prato Florido>: Sermones dominicales super evangelia et epistolas per totum annum
[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1478]

Stagnū vero genezareth dicit a natura ipius laci qua crispantibus
vndis ex se aurā excitare phibetur. Mare vero dicit ↄsuetudie he-
breorum qui omnē ↄgregatōem aquaꝝ appellant mare. Secundū
est doctrina christi ad populū instruendū ibi. Ascendens autē in
vnā naviculā que erat symonis rogauit eum a terra reducere pu-
sillum et sedens de navicula docebat turbas. Terciū est pceptum
christi ad hoies p pisces signatos piscandū ibi. Duc i al. ꝛ lax. re. ve.
in ca. Quartū ē pisciū captura copiosa et occursus alioꝝ discipuloꝝ
ad adiuuādū ibi. Et cū ho. fe. ↄclu. pis. mul. copio. Quintū ē humil
petri plocutō ad christū reuerendū ibi. Qd cū vidis. symō. pe. pci.
ad ge. ie. dicēs. exi a me dn̄e qꝛ hō peccator sū. Sextū ē aplcat⁹ petri
pfiguratio ad homies capiendū ibi. Noli timere ex hoc iam er. ho.
ca. Septimū est pe. iacobi et iohis conuersio omibꝫ relictis ad chri
stum sequendū ibi. Et subductis ad ter. na. relic. om. se. sunt eū.
Primo ḡ ponit deuotio et frequentia populi ad verbū dei audien
dum. qꝛ turbe irrue. in iesum vt audirent verbū dei. Hec aūt duo
D tio et frequentia ex octo causabat. Primo ex raritate audientie
verbi dei. j. Reg. iij. In diebus illis sermo domini erat pciosus. id ē
rarus. Omne autē rarum caꝝ. Propter maliciā em̄ populi deus
pdicatores subtraxerat. et ido erat magna fames audiendi verbū
dei. Amos. viij. Ecce ego imittam fame in terram non famē panis
nec sitim aque. sed famē audiendi verbū dei. Et hec eadē fames erit
in fine mundi qn̄ omnes iudei conuertent et auide querēt qui eos
doceat. ps. Conuertent ad vespam scꝫ mundi. et famē patient vt ca
nes scꝫ audiendi verbum dei et circu. vt inueniant doctorē. Si ve
ro n̄ fuerint saturati scꝫ vbo dei. murmurabūt. i. dolebunt et ↄque-
rentur. Modo aūt tot sunt pdicatores qꝫ nō est auiditas in popu-
lo ad audiendū verbū dei. imo verbū dei ↄuersum est in nauseam
Nūi. xxi. Nauseat aia nostra sup cibo isto leuissimo. Et tamē erat
cibus optimus ois saporis in se suauitatē hn̄s vt dicit in libro sap.
Sic est verbū dei ꝛ multo meli⁹. et tn̄ hoies nauseant sup ipo qd ē
pessimū signū infirmitatis aie. Sic em̄ cū auiditate sumere cibū cor
poralē et bn̄ masticare et digerē ē signū magne sanitatis corpis. et n̄
sumere cibū vel sumptū nō retinere ē signū magne infirmitatis. sic
libenter audire verbū dei. et in corde retinere. est signū sane aie. et
nō audire vl' auditū nō retinere. est signū infirmitatis aie ꝛ nihil ꝓ
ficientis. Heb. iiij. Nō em̄ ꝓfuit illis sermo audit⁹ nō admixt⁹ fidei
scꝫ viue q p opus demōstrat. Secūdo causabat ex gratōsitate pso-
ne. erat em̄ christus affabilis valde et gratiosa psona. ps. Specōsus
forma p filijs hominū. Diffusa ē gratia tua i labijs tuis. Ide. Vnxit